

El president zaplanista de les Corts Valencianes planta Francesc Camps

Julio de España, president del Parlament valencià, fa esperar vint minuts Camps i els diputats mentre es dedica a parlar pel mòbil amb un càrrec estatal del PP a les portes de l'hemicicle. Ha estat l'últim episodi esperpèntic en la llarga guerra que enfronta les dues faccions del PP autonòmic.

Després dels atacs intestins més sanguinaris, potser només queda ja el recurs a l'esperpent en la guerra de guerrilles que mantenen els zaplanistes contra els campistes. I encara més quan el record de la bogeria de Madrid és avui molt recent i quan el congrés regional de novembre està a punt de celebrar-se. Especialment per tot això, la direcció estatal del PP no es mostra disposada a tolerar cap acte de virulència política salvatge entre les faccions autonòmiques del partit. Però ni Acebes ni ningú no pot controlar del tot un conflicte intern valencià que ha produït ferides profundíssimes i que, irreversiblement, ha tacat de gangrena un PP autonòmic que, en el passat, es vanagloriava del seu monolitisme.

La ràbia entre zaplanistes i campistes, en absència d'accions més letals, es concentra ara en actuacions que, en compte de l'eliminació, busquen la humiliació del contrari. Un dels qui s'hi ha mostrat més actiu és Julio de España, zaplanista radical, antic president de la Diputació d'Alacant i actual president de les Corts Valencianes. Després de protagonitzar tot tipus d'enfrontaments dialèctics amb els més alts representants del sector campista, ara el president de les Corts ha faltat al respecte públicament al mateix Camps, i, de pas, a tots els diputats de la institució que el mateix De España representa.

El dimecres dia 20, mentre Francesc Camps, els consellers i la totalitat dels diputats esperaven en els seus escons que De España marcara l'inici de la ses-

Julio de España s'ha convertit en un malson per a Francesc Camps. En representació de la fúria de Zaplana, va fer esperar Camps de manera humiliant en un ple de les Corts.

sió parlamentària, el president de les Corts es dedicava a parlar per telèfon mòbil als passadissos de l'edifici. De fet, per a major confusió i vergonya, mantenia la conversa al costat d'una de les portes de l'hemicicle. Les campanes que avisaven de l'inici de la sessió no deixaven de sonar, i De España, segons reproduïa l'endemà el diari *Levante*, es dedicava a dir per telèfon expressions com ara "a mí me da igual, puede ser una barbaridad, pero lo voy a hacer y lo hago", "éstos le han dado la vuelta por completo" o "me cago en la puta". El president de les Corts no va dir qui era el seu interlocutor, tot i que les especulacions apun-

tarien cap a Eduardo Zaplana. Ell, però, es va limitar a dir a la premsa que es tractava d'una persona del PP "d'àmbit nacional". Francesc Camps va haver d'esperar uns vint minuts fins que De España es dignara a dir a la vicepresidenta de les Corts que, en lloc seu, ella podia començar el ple. Encara havien de passar quaranta minuts perquè el president de les Corts entrara al hemicicle, i ho va fer quan Francesc Camps ja no hi era. De España es va asseure al seu lloc una hora després del que li corresponia. I va entrar sense desconnectar el mòbil.

Joan M. Oleaque